

Stečajni upravitelj

dr.sc. Stjepan Lović

Zagreb, Radnička cesta 52/II, tel. 01/48 72 545, fax. 01/48 19 152

e-mail: stjepan.lovic@lawoffice-gll.hr

Zagreb, 13. veljače 2025. godine

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Posl.br. St-210/2024

Stečajni sudac: Katarina Mikulić

Podnositelj: Stjepan Lović iz Zagreba, Radnička cesta 52, stečajni upravitelj stečajne mase iza ESCENDO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Radnička cesta 52, OIB: 03953396873

Predmet: Očitovanje stečajnog upravitelja na podnesak razlučnog vjerovnika od 5. veljače 2025. godine

---

Nastavno na podnesak razlučnog vjerovnika Fani Kerum iz Splita, Šetalište Ivana Meštrovića 72A, OIB: 24293810824 od 5. veljače 2025. godine, stečajni upravitelj se očituje kako slijedi.

I. Razlučni vjerovnik predmetnim podneskom smatra da stečajnom upravitelju ne pripada nagrada za rad u iznosu kako je predloženo obračunom troškova unovčenja od 3. veljače 2025. godine te predlaže naslovnom sudu da stečajnom upravitelju umanju nagradu za čak 50% od one koja mu pripada sukladno Uredbi o kriterijima i načinu obračuna nagrade stečajnom upravitelju (NN 105/2015). U prilog svojim navodima razlučni vjerovnik se poziva na pravno shvaćanje sa sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održane dana 26. listopada 2021. godine. Nadalje, razlučni vjerovnik smatra da vrijednost unovčene stečajne mase nije nije jedini kriterij za određivanje visine nagrade, već da sud prilikom određivanja nagrade mora uzeti u obzir i obujam i složenost poslova koje je stečajni upravitelj obavio kao i njegov rad na ispitivanju tražbina. Razlučni vjerovnik naposljetku smatra da bi obračunavanje nagrade stečajnom upravitelju isključivo na temelju tablice vrijednosti unovčene stečajne mase, u smislu članka 7. Uredbe, "predstavljalo mehaničku primjenu prava koje bi, ovisno o okolnostima pojedinog slučaja, moglo dovesti do nerazumnih i nepravinih sudskih odluka kojima se odlučuje o nagradama stečajnih upravitelja".

Prvenstveno je nužno ukazati da je VTSRH u gore navedenom pravnom shvaćaju istaknuo da nagrada može biti i manja od visine nagrade obračunate samom primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima. Dakle, VTSRH nije istaknuo da nagrada mora biti manja od one propisane Uredbom i nije naložio sudovima da su u obvezi odmjeravati manju nagradu od one propisane Uredbom, već im ostavlja diskrecijsko ovlaštenje da tako postupaju u svakom pojedinom slučaju. Ali suci nisu dužni odmjeravati manju nagradu ako tako smatraju.

Dodatno za naglasiti je i da prema čl. 40. st. 2. Zakona o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23, 36/24), pravno shvaćanje prihvaćeno na sjednici svih sudaca odnosno sudskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske i sjednici odjela županijskog suda obvezno je za sva drugostupanjska vijeća ili suce pojedince tog odjela, odnosno suda. Obvezatnost spomenutih pravnih shvaćanja proteže se, dakle, samo na drugostupanjska vijeća odnosno suce odjela viših sudova, odnosno viših sudova kao cjeline, a ne i na prvostupanjska vijeća ili suce navedenih sudova, niti na prvostupanjske sudove.

Međutim, u prilog općenite neodrživosti obvezatnosti pravnih shvaćanja, bitno je za naglasiti, a na što ukazuje i prof. dr. sc. Alan Uzelac u znanstvenom radu "Kraj obvezatnih pravnih shvaćanja- kako ujednačavati sudsku praksu nakon presude suda EU?", objavljenom u Zborniku radova s X. međunarodnog savjetovanja "Aktualnosti građanskog procesnog prava - nacionalna i usporedna pravnoteorijska i praktična dostignuća", da je Presudom Velikog vijeća Suda Europske unije u povezanim predmetima Hann- Invest, Mineral-Sekuline i Udruga KHL Medveščak od 11. srpnja 2024 (spojeni predmeti C-554/21, C-622/21 i C-727/21, ECLI:EU:C:2024:594) taj Sud utvrdio da je dosadašnji način ujednačavanja sudske prakse u višim sudovima protivan postupovnim standardima prava Unije, kao i da se uređenje ujednačavanja pravnih shvaćanja protivi pravu na zakonom uspostavljeni sud te pravu na kontradiktoran postupak i transparentnost pravnih normi koje uređuju postupanje sudova. Pa tako prof. Uzelac navodi, cit: *"s obzirom na prethodno navedene elemente, nacionalni propis (a misli se na čl. 40. Zakona o sudovima, op.a.) kojim se omogućava sjednici odjela nacionalnog suda da prihvaćanjem „pravnog shvaćanja“ prisili sudsko vijeće nadležno za predmet da izmijeni sadržaj sudske odluke koju je prethodno donijelo, iako na toj sjednici odjela sudjeluju i suci koji nisu suci tog sudskog vijeća kao i, ovisno o slučaju, osobe izvan predmetnog suda pred kojima stranke nemaju mogućnost iznijeti svoje argumente, nije u skladu sa zahtjevima prava na djelotvornu sudsku zaštitu i pošteno suđenje"* te zaključuje, cit: *"Samo po sebi, dakle, ukidanje obvezatnosti pravnih shvaćanja odjelskih sjednica nipošto neće izazvati spektakularne negativne posljedice, upravo suprotno: ono može potaknuti bolje i kvalitetnije sudsko odlučivanje u kojem će u prvom planu biti uvjerljivost pravnih argumenata, a ne broj ruku na sjednicama sudskih odjela...Upravo zato, protivna je neovisnosti „suda“ intervencija evidentičara u rad vijeća („suda“ u funkcionalnom smislu) radi prihvaćanja „ustaljenog“ pravnog shvaćanja „suda“ (u institucionalnom smislu). Sudačkoj neovisnosti je protivna i intervencija sudskog odjela ili sjednice svih sudaca (kao kolektivnog tijela „suda“ u institucionalnom smislu) koji svoje pravno shvaćanje može nametnuti konkretnom sudskom vijeću („sudu“ u funkcionalnom smislu). Neizravno su kršenje sudačke neovisnosti i*

intervencije predsjednika suda, ako on kao vodeće tijelo sudske uprave („suda“ u institucionalnom smislu), ima pravo zakazivati odjelske sjednice, određivati predsjednike odjela te suce koji obavljaju poslove sudske evidencije, ako je predviđeno da takva tijela imaju pravo utjecati na postupak odlučivanja sudaca („suda“ u funkcionalnom smislu) u konkretnim predmetima."

Prilog 1: znanstveni rad prof. dr. sc. Alana Uzelca "Kraj obvezatnih pravnih shvaćanja- kako ujednačavati sudsku praksu nakon presude suda EU?", objavljenom u Zborniku radova s X. međunarodnog savjetovanja "Aktualnosti građanskog procesnog prava - nacionalna i usporedna pravnoteorijska i praktična dostignuća"

Nadalje, Uredba o kriterijima i načinu obračuna nagrade stečajnom upravitelju ne sadrži nejasne odredbe niti za posljedicu ima donošenje "nerazumnih i nepravinih sudskih odluka kojima se odlučuje o nagradama stečajnih upravitelja", obzirom je Uredba stupila na snagu i egzistira još od 10. listopada 2015. godine i sudovi su je primjenjivali na jednak način koristeći tabelarni prikaz iz čl. 7. Uredbe kao jedini orijentir prilikom odmjeravanja nagrade za rad stečajnih upravitelja, **dok je ocjeni suda podložno odmjeravanje dodatne nagrade iz čl. 8. Uredbe i posebne nagrade iz čl. 9. Uredbe.** Takvo tumačenje dao je i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske Rješenjem br. PŽ-3257/2020 od 17. studenoga 2020. godine na način, cit: *"Uredbom o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba,) se između ostalog utvrđuju kriteriji i način obračuna i plaćanja nagrade za rad stečajnim upraviteljima, a u čl. 5. propisuje da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase stoga sud može stečajnom upravitelju **odrediti i dodatnu nagradu te posebnu nagradu.** Nadalje predmetna Uredba je u člancima 6. i 7. detaljno propisala iznos nagrade koji sud određuje stečajnom upravitelju ovisno o vrijednosti unovčene stečajne mase, pri čemu sud nema diskreciono pravo utvrđivati veći ili manji iznos nagrade stečajnom upravitelju već prema propisanoj tablici za izračun nagrade stečajnom upravitelju određuje iznos nagrade za rad."*

Prilog 2: Rješenje VTSRH br. PŽ-3257/2020 od 17. studenoga 2020. godine;

Za naglasiti je da su od 2015. godine sudovi u stečajnim postupcima donijeli brojna rješenja kojima su nagrade za rad stečajnih upravitelja / troškovi unovčenja nekretnine određeni isključivo primjenom čl. 7. Uredbe. Kao primjer prilažu se samo neka od Rješenja upravo Trgovačkog suda u Splitu donesena nakon 2022. godine u "sličnim" predmetima u kojima je sud stečajnom upravitelju primjenom čl. 7. Uredbe dosudio nagradu u zatraženom iznosu.

Prilog 3: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. St-446/2018 od 28. studenog 2022. godine;
Prilog 4: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. St-136/2022 od 24. siječnja 2023. godine;
Prilog 5: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. St-447/2022 od 15. studenog 2024. godine;
Prilog 6: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. St-378/2021 od 14. siječnja 2025. godine;
Prilog 7: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. St-76/2019 od 17. siječnja 2025. godine;

Uostalom, ostaje nejasno i neobrazloženo u podnesku razlučnog vjerovnika zašto bi takve odluke bile "nerazumne i nepravične" i za koga bi uopće bile "nerazumne i nepravične".

Također, čl. 13. Uredbe naslova "*Naknadna dioba i stečajni postupak nad imovinom pravne osobe koja je prestala postojati*" je propisano, cit:

"(1) Ako se stečajni postupak nastavlja radi naknadne diobe ili se provodi nad imovinom pravne osobe koja je prestala postojati, stečajnom upravitelju, nagrada, dodatna nagrada i posebna nagrada, određuju se prema odredbama ove Uredbe.

*(2) **Osnovica za utvrđivanje nagrade iz stavka 1. ovoga članka je iznos koji će se naknadnom diobom isplatiti vjerovnicima.***"

U ovom slučaju vjerovnik/razlučni vjerovnik će se namiriti za iznos u visini od 144.000,00 EUR, a koji odgovara iznosu postignute kupovine kojom je razlučni vjerovnik stekao u vlasništvo sve nekretnine stečajnog dužnika. Obzirom i na st. 2. koji iznos namirenja vjerovnika smatra osnovicom za određivanje nagrade stečajnom upravitelju, jasno je da nije dozvoljeno umanjeње nagrade kako to zahtjeva razlučni vjerovnik.

II. Stečajni upravitelj navodi i da se stečajni postupak provodi radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima (čl. 2. st. 2. SZ), a koji cilj je u potpunosti biti ostvaren u ovom stečajnom postupku. Također, nesporno je i da je stečajni upravitelj u ovom postupku izvršio sve obveze i poduzeo sve radnje koje je bio dužan poduzeti sukladno odredbama Stečajnog zakona i sukladno odlukama sa skupštine vjerovnika održane dana 9. srpnja 2024. godine, da na njegov rad nije bilo primjedbi niti je upozoren na bilo kakve propuste.

Činjenica je i da je stečajna masa unovčena u roku od jedne godine od održanog izvještajnog ročišta, pa stečajni upravitelj ima pravo čak i na dodatnu nagradu (čl. 8. st. 3. Uredbe). Iako stečajni upravitelj nije tražio dodatnu nagradu, činjenica je da u skladu s također jasnim odredbama, na nju ima pravo, a paradoksalno je da razlučni vjerovnik svojim proizvoljnim tumačenjem jasnih odredbi Uredbe smatra da stečajnom upravitelju ne pripada čak 50% "osnovne" nagrade. I to samo iz razloga jer je stečajni upravitelj poduzeo sve radnje koje je bio dužan poduzeti, jer je ostvaren cilj stečajnog postupka, jer je sva imovina unovčena u razdoblju unutar jedne godine od održanog izvještajnog ročišta i jer je stečajni upravitelj savjesno i odgovorno obavio svoju dužnost. Zašto bi veću težinu prilikom odmjeravanja nagrade imalo ispitivanje npr. 20 tražbina od kojih je svaka u iznosu od npr. 2.000 eur, jer se primjenom tumačenja razlučnog vjerovnika podrazumijeva da je za ispitivanje takvih tražbina potrebno više vremena nego za ispitivanje npr. 1 tražbine u milijunskom iznosu, jer je naglasak samo na broju tražbina. U ovom stečajnom postupku je čak i "nevažno" za tijek stečajnog postupka koliko je bilo prijavljenih tražbina, obzirom je tražbina razlučnog vjerovnika višestruko nadmašivala vrijednost imovine stečajnog postupka. Pa bi neovisno o broju prijavljenih tražbina, svi oni ostali nenamireni.

Nadalje u ovom stečajnom postupku osim ispitnog i izvještajnog ročišta i ročišta za utvrđivanje vrijednosti nekretnine nije ni trebalo biti održano više ročišta, a to što je na ročištu za utvrđivanje vrijednosti nekretnine stečajni upravitelj sudjelovao putem video veze je mogućnost propisana Zakonom o parničnom postupku (a kojom radnjom je očuvana vrijednost stečajne mase jer se iz stečajne mase neće podmiriti nikakvi trošak, koji bi nastao da je stečajni upravitelj došao na ročište pred sudom u Splitu. Dodatno, takvi trošak bi u konačnici teretio razlučnog vjerovnika, pa ako radnjom stečajnog upravitelja nije umanjena stečajna masa niti je nastao trošak kojeg bi snosio razlučni vjerovnik, nije jasno zašto bi to bila "otegotna" okolnost prilikom odmjeravanja nagrade stečajnom upravitelju).

Nadalje, nesporno je da je vrijednost unovčenih nekretnina utvrđena prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka kojeg je angažirao i platio razlučni vjerovnik, ali tako je određeno odlukom skupštine vjerovnika održane dana 9. srpnja 2024. godine. Ali razlučni vjerovnik nema saznanja da je stečajni upravitelj već prije te skupštine stupio u kontakt s tim istim sudskim vještakom, ukazao mu što treba biti predmet vještačenja i zamolio ga da bude na raspolaganju za izradu vještva u ovom predmetu. To što je u konačnici razlučni vjerovnik podmirio troškove vještačenja ne smije imati utjecaj na određivanje nagrade stečajnom upravitelju u ovom predmetu jer je to ionako trošak koji u konačnici tereti razlučnog vjerovnika koji prijebojem svoje tražbine stječe vlasništvo nad nekretninom stečajnog dužnika.

Nadalje, stečajni upravitelj je poduzeo sve one radnje koje je dužan poduzeti da bi se započeo postupak prodaje nekretnina pred FINA-om, pa nije jasno koje bi to stečajni upravitelj imao daljnje radnje za poduzimati čak i da nekretnine nisu prodane na prvoj dražbi, nego npr. na trećoj dražbi.

Nadalje, u cilju umanjivanja nagrade stečajnom upravitelju nejasan je argument razlučnog vjerovnika da *"stečajni dužnik osim predmetnih nekretnina nema druge imovine"* (a radi se o 6 nekretnina. Koliko bi stečajni dužnik trebao imati nekretnina da bi razlučni vjerovnik smatrao da stečajni upravitelj ima pravo na "punu" nagradu?), a u cijelosti je netočan nastavak tvrdnje da zbog toga *"stečajni upravitelj nije poduzimao nikakve druge radnje"*. Stečajni upravitelj navodi da je nakon rješenja o nastavku postupka radi naknadne diobe dana 16.04.2024.g., poduzeo slijedeće radnje:

- dostavio sam dopis ranijem zakonskom zastupniku dužnika radi pribave knjigovodstvene dokumentacije, a posebno radi uvida u podatke o eventualnim stranim vjerovnicima;
- telefonskim putem stupio sam u kontakt sa ranijom zakonskom zastupnicom dužnika;
- pribavio sam od ranijeg računovodstvenog ureda dužnika poslovnu dokumentaciju (analitičku bruto bilancu, konto kartice kupaca, konto karticu dobavljača);
- otvorio sam poslovni račun dužnika u Karlovačkoj banci d.d.
- ispitao sam tražbine vjerovnika i sastavio tablicu ispitanih tražbina;
- izradio sam Izvješće o gospodarskom položaju dužnika i njegovim uzrocima;
- izradio sam popis predmeta stečajne mase i popis vjerovnika;
- pristupio sam na ispitno i izvještajno ročište održano dana 9. srpnja 2024.g.;
- dostavio sam sudu prijedlog za prodaju imovine stečajnog dužnika;

- obišao sam nekretnine u Splitu i sa razlučnim vjerovnikom stupio u kontakt radi pitanja preuzimanja posjeda;
- pristupio sam na ročište radi utvrđenja vrijednosti imovine održano dana 15. listopada 2024.g.
- nakon donošenja zaključka suda o uvjetima i načinu unovčenja imovine, dostavio sam FINI na propisanom obrascu zahtjev za prodaju imovine elektroničkom javnom dražbom;
- dostavio sam sudu prijedlog za oslobađanje plaćanja predujma FINI za pokriće troškova prodaje imovine;
- izradio sam i dostavio sudu obračun troškova unovčenja predmeta razlučnog prava;
- također sam sudu uredno dostavljao tromjesečna izvješća o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase;
- pored navedenih radnji, angažirao sam računovodstveni ured radi izrade početne stečajne bilance, knjiženja poslovnih događaja i ostalih radnji radi zakonitog poslovanja dužnika;
- pri nadležnim poreznim tijelima ispitao sam porezni status svih nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika;
- razgovarao za osobama zainteresiranim za kupnju nekretnine;
- također ću pristupiti na ročište koje se održati radi diobe kupovnine i namitenja;
- isto tako imam obvezu izraditi završni račun sa završnim diobnim popisom te pristupiti na završno ročište;
- nakon donošenja rješenja o zaključenju stečajnog postupka u obvezi sam predati porezna izvješće nadležnim tijelima i podnijeti zahtjev za zatvaranje poslovnog računa dužnika;

III. S druge strane, proizvoljnim i arbitrarnim određivanjem visine nagrade, bez ikakvih Uredbom ili Stečajnim zakonom propisanih kriterija i bez ikakvih usporednih sudskih rješenja koja bi se mogla primjeniti u ovoj situaciji, daje se poticaj stečajnim upraviteljima da "odugovlače" sa stečajnim postupcima kako bi u tom dužem razdoblju poduzeli što više radnji koja ne pridonose namirenju vjerovnika. Već štoviše zbog nastanka troškova stečajnog postupka umanjuju stečajnu masu, pa samim tim i postotak namirenja tražbina vjerovnika. Ako se ažurnost vođenja stečajnog postupka "kažnjava" umanjenjem nagrade, onda se odlugovlačenje poduzimanja radnji u stečajnom postupku "nagrađuje" određivanjem nagrade u punom iznosu. Bez dovoljno jasnih kriterija određivanja nagrade stečajnim upravitelja, obrazloženja zašto se suprotno zakonu i Uredbi primjenjuje umanjena nagrada i zašto se nagrada umanjuje baš za određeni postotak, svaka donesena odluka kojom se stečajnim upraviteljima umanjuje nagrada je arbitrarna jer ovisi samo u "dojmovima" uređujućeg suca.

IV. Temeljem svega navedenog, stečajni upravitelj predlaže sudu da donese rješenje o namirenju kako je predloženo obračunom troškova unovčenja od 3. veljače 2025. godine.

Stečajni upravitelj
dr.sc. Stjepan Lović